

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/50/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2106012896
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2017:2106012896.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Kataríny Batisovej a JUDr. Rastislava Kresla, v trestnej veci obžalovanej O. K., nar. XX.X.XXXX v Y., pre spolupáchateľstvom účastníctvo na trestnom čine vydierania podľa § 9 ods. 2 k § 10 ods. 1 písm. a) k § 235 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 1.1.2006 v jednočinnom súbehu so spolupáchateľstvom účastníctvo na trestnom čine pozbavenia osobnej slobody podľa § 9 ods. 2 k § 10 ods. 1 písm. a) k § 232 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 1.1.2006, o odvolaní prokurátorky okresnej prokuratúry a obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Trnava sp.zn. 7T/191/2006 zo dňa 30.5.2017, na verejnom zasadnutí konanom dňa 31.októbra 2017 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. odvolania okresného prokurátora a obžalovanej O. K., nar. XX.X.XXXX v Y., z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trnava sp.zn. 7T/191/2006 zo dňa 30.5.2017 bola podľa § 166 Tr. por. pri nezmenenom výroku o vine v rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 10.01.2017 sp.zn. 7T/191/2006 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 28.02.2017 sp.zn. 3To/9/2017, ktorý výrok už nadobudol právoplatnosť, obžalovaná O. K. odsúdená podľa § 232 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. účinného do 01.01.2006 s použitím § 35 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. účinného do 01.01.2006 na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky a podľa § 39a ods. 2 písm. a) Tr. zák. č. 140/1961 Zb. účinného do 01.01.2006 bola obžalovaná na výkon trestu odňatia slobody zaradená do I. (prvej) nápravno-výchovnej skupiny.

Samosudca okresného súdu rozsudok zdôvodnil v rozsahu č.l. 1846-1848.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že pri určovaní druhu trestu a jeho výmery okresný súd prihliadol na stupeň nebezpečnosti trestného činu pre spoločnosť, ktorý je určovaný najmä významom chráneného záujmu, ktorý bol činom dotknutý, spôsobom vykonania činu a jeho následkami, okolnosťami, za ktorých bol čin spáchaný, osobou páchatel'a, mierou jeho zavinenia a jeho pohnútkou, ďalej prihliadol aj na možnosť nápravy a pomery obžalovanej. Riadil sa tiež definíciou účelu trestu, ktorým je chrániť spoločnosť pred páchatel'mi trestných činov, zabrániť odsúdenému v ďalšom páchaní trestnej činnosti a vychovať ho k tomu, aby viedol riadny život, a tým výchovne pôsobiť aj na ostatných členov spoločnosti.

U obžalovanej bola vyslovená vina čo do spolupáchateľstva a organizátorstva oboch trestných činov (podľa § 9 ods. 2 k § 10 ods. 1 písm. a) Tr. zák. č. 140/1961 Zb. účinného do 01.01.2006), a preto súd prihliadol pri určovaní druhu trestu a jeho výmery aj na to, akou mierou konanie obžalovanej prispelo k spáchaniu trestného činu, ako aj na význam a povahu jej účasti na spáchaní trestného činu.

Pri výmere trestu súd ako na poľahčujúcu okolnosť prihliadol na to, že obžalovaná viedla pred spáchaním trestných činov riadny život (§ 33 písm. g) Tr. zák. č. 140/1961 Zb. účinného do 01.01.2006), nakoľko na hlavnom pojednávaní oboznámené správy o jej povesti vrátane odsudzujúcich rozhodnutí preukázali, že pred 12.08.2005 sa obžalovaná nedopustila žiadnej protispoločenskej činnosti. Okresný súd tiež prihliadol na to, že pred súdom priznala svoju vinu, resp. vyhlásila, že je vinná, ktoré vyhlásenie súd aj prijal, vo vzťahu ku ktorému prijatiu jej vyhlásenia o vine je nutné poznamenať, že obžalovaná tak napomohla pri objasňovaní trestnej činnosti, keďže sa na hlavnom pojednávaní vykonávalo dokazovanie len vo vzťahu k výroku o treste (viď zápisnica o hlavnom pojednávaní zo dňa 10.1.2017).

Súd I. stupňa rovnako prihliadol aj na prirážajúce okolnosti, že obžalovaná trestné činy spáchala ako organizátor, surovým spôsobom a zároveň spáchala viac trestných činov (§ 34 písm. b), písm. g), písm. i) Tr. zák. č. 140/1961 Zb. účinného do 01.01.2006).

V rámci určovania druhu trestu a jeho výmery okresný súd neprihliadol na dĺžku trvania trestného konania po podaní obžaloby (skoro 11 rokov), ktoré objektívne predĺžila svojim konaním aj obžalovaná O. K., nakoľko sa po podaní obžaloby zúčastnila osobne len prvého termínu hlavného pojednávania, následne dávala súhlasy na to, aby sa vykonávali ďalšie termíny hlavného pojednávania už bez jej prítomnosti a následne, keď bola vzatá do väzby českým súdom pre trestnú činnosť obdobného charakteru, pre ktorú bola neskôr aj opakovane právoplatne odsúdená českými súdmi, žiadala vykonávať hlavné pojednávania už vo svojej prítomnosti.

Následne po uložení vysokých trestov odňatia slobody rozhodli české justičné orgány o tom, že obžalovaná bude vydaná až po ich výkone, čo však bolo skrátené tým, že bolo následne Krajským súdom v Trnave rozhodnuté o uznaní tohto českého odsudzujúceho rozhodnutia a prevzatí obžalovanej na výkon zvyšku trestu odňatia slobody na územie Slovenskej republiky.

Zároveň okresný súd zistil splnenie zákonných podmienok na uloženie úhrnného trestu obžalovanej, a to podľa § 35 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. účinného do 01.01.2006, nakoľko ju odsudzoval za dva trestné činy, preto bolo jeho povinnosťou trest ukladať podľa zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný, v danom prípade podľa § 232 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. účinného do 01.01.2006 s trestnou sadzbou trestu odňatia slobody od 3 do 8 rokov. Po zvážení všetkých rozhodných skutočností ohľadom druhu a výmery trestu vo vyššie naznačených smeroch, zároveň pri ustálení, že neboli zistené žiadne relevantné dôvody pre použitie inštitútu mimoriadneho zníženia trestu odňatia slobody, aj na základe ktorého zistenia pri vyššie uvedenej trestnej sadzbe prichádzalo do úvahy preto len uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody ako trestu primárneho, okresný súd dospel k záveru, že účel trestu bude u obžalovanej O. K. naplnený uložením úhrnného trestu odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby podľa § 232 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. účinného do 01.01.2006, a to vo výmere 4 (štyri) roky, na výkon ktorého ju zaradil do I. (prvej) nápravno-výchovnej skupiny pri splnení podmienok uvedených v § 39a ods. 2 písm. a) Tr. zák. č. 140/1961 Zb. účinného do 01.01.2006, keď neboli zistené žiadne dôvody pre iné zaradenie v zmysle § 39a ods. 3 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. účinného do 01.01.2006. Okresný súd zároveň nezistil splnenie zákonných podmienok na uloženie iného druhu trestu ako trestu sekundárneho.

Vzhľadom na znenie skutkovej vety uvedenej v obžalobe, kde nie je uvedená hierarchická úroveň F. E. a kde sa vôbec nespomína PaeDr. A. Y., okresný súd nemohol prihliadať na výšku trestov uložených v iných trestných konaniach. Okresný súd však poznamenal, že F. E. a aj PaeDr. A. Y. boli uložené v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Trnava pod sp.zn. 30T/112/2009 „najnižšie možné“ nepodmienečné tresty odňatia slobody, ktoré v ich prípade prichádzali do úvahy z hľadiska zásad na ukládanie trestov.

Proti tomuto rozsudku prokurátorka okresnej prokuratúry ihneď na hlavnom pojednávaní do zápisnice zahlásila odvolanie, ktoré doplnila v rozsahu č.l. 1852-1854 spisu.

V zákonnej lehote podala odvolanie aj obžalovaná prostredníctvom svojej obhajkyne v rozsahu č.l. 1850-1851.

Prokurátorka okresnej prokuratúry v odôvodnení odvolania najskôr zhrnula rozsudok súdu prvého stupňa. Argumentovala, že nie je možné pričítať k dobru obžalovanej predošlú bezúhonnosť, ale tomu je možné prisvedčiť iba čiastočne a to vzhľadom k úteku, kedy sa na území SR dlhodobo nezdržiavala

a tým, že pred touto udalosťou sa dopúšťala aj ďalšej trestnej činnosti pre ktorú sa v súčasnosti na Okresnom súde Trnava vedie súdne konanie napr. 2T/49/2011, nemohli byť tieto konania ukončené a premietnuté v registri trestov. Samotné spolčenie sa na veci zúčastnených trestne zodpovedných osôb, vykazovalo vysoký stupeň organizovanosti (rozdelenie jednotlivých úloh a koordinácie), čo výrazne zvyšovalo stupeň spoločenskej nebezpečnosti a znižovalo pravdepodobnosť odhalenia. Poukázala na pomer trestov už právoplatne uložených ďalším členom tohto organizovaného zoskupenia, kde odsúdenej Paed. A. Y. (t.č. vo výkone trestu odňatia slobody) v hierarchii skupiny stojacej tesne pod obžalovanou O. K. súd uložil úhrnný trest odňatia slobody nepodmienečne v trvaní 6 rokov a 9 mesiacov so zaradením na výkon trestu do I. NVS (sp.zn. 30T/112/2009 a dokonca i najnižšie postavenému členovi skupiny F. E. (plniacemu príkazy vyššie postavených členov) uložil trest vyšší ako bol aktuálne uložený O. K.. Poukázala na ust. § 23 ods. 1 a § 31 ods. 1 Tr. zák. (č. 140/1961 Zb. účinného do 1.1.2006). Stupeň nebezpečnosti činu pre spoločnosť tak ako má na mysli ustanovenie § 3 ods. 4 Tr. zák. (č. 140/1961 Zb. účinného do 1.1.2006) je bezprostredne prvou okolnosťou na ktorú súd musí pri ukladaní trestu prihliadať, pričom tento je určovaný najmä významom chráneného záujmu, ktorý bol činom dotknutý, spôsobom vykonania činu a jeho následkami, okolnosťami, za ktorých bol čin spáchaný, osobou páchatel'a, mierou jeho zavinenia a jeho pohnútkou. Preto mala byť táto skutočnosť spôsobu vykonania činu, okolností za ktorých bol čin spáchaný, ale aj pohnútky a iné, premietnutá do úvahy súdu pri ukladaní trestu a trest v rámci príslušnej trestnej sadzby a obžalovanej ukladať trest pri hornej hranici príslušnej trestnej sadzby (3-8 rokov). V ďalšom poukázala na dôvody uvedené v predchádzajúcom odvolaní zo dňa 26.1.2017 proti rozsudku Okresného súdu Trnava č.k. 7T/191/2006.

Prokurátorka v závere navrhla podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste uloženom obžalovanej O. K. a následne podľa § 322 odsek 1 Trestného poriadku vrátiť vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obžalovaná v odôvodnení odvolania nesúhlasila s tým, že by práve jej pričinením bola zapríčinená dĺžka trvania celého trestného stíhania - takmer 12 rokov, nakoľko jednak do roku 2009 sa zdržiavala v mieste svojho bydliska, následne a to napriek odsúdeniam v Českej republike a jej väzobnému stíhaniu a následnému výkonu trestu odňatia slobody, už bol pobyt obžalovanej známy a príslušná zákonná úprava ohľadom vydávania obvinených, nemôže byť posudzovaná na jej úkor .

Mala za to, že jej bolo možné uložiť trest odňatia slobody úplne na dolnej hranici, t.j. vo výmere 3 rokov, tak ako jej tento bol pôvodne uložený a nebolo nutné ukladať trest odňatia slobody o jeden celý rok prísnejší (vyšší) a to aj s ohľadom na to, že je právoplatne v inej veci odsúdená na vysoký trest (11 rokov a 6 mesiacov), v ktorom smere poukazuje na skutočnosť, že pokiaľ je páchatel'ovi uložený skorším rozsudkom vysoký trest, tak aj táto skutočnosť sa zohľadňuje pri ukladaní ďalšieho trestu.

Navrhla, aby bol napadnutý rozsudok Okresného súdu Trnava zo dňa 30.5.2017 sp.zn. 7T/191/2006 podľa ust. § 321 ods. 1 písm. b) a e) Tr. por. zrušený a aby odvolací súd sám vo veci rozhodol rozsudkom podľa § 322 ods. 3 Tr. por. tak, že obžalovanej uloží podľa § 232 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. účinného do 1.1.2006 úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky a podľa § 39a ods. 2 písm. a) Tr. zák. 140/1961 Zb. účinného do 1.1.2006 obžalovanú zaradí do I. NVS.

Krajský súd ako súd odvolací predtým, ako začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 Trestného poriadku zistil, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou a včas, v lehote stanovenej v § 309 Trestného poriadku.

V zmysle ustanovenia § 317 ods.1 Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods.1 Trestného poriadku, alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods.3 Trestného poriadku preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods.1 Trestného poriadku.

Po splnení preskúmvacej povinnosti v rozsahu § 317 Trestného poriadku odvolací súd zistil, že odvolanie okresného prokurátora ako aj obžalovanej O. K. nie je dôvodné.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovanej, ktorá požiadala podaním zo dňa 13.10.2017 (č.l.1889 spisu), aby krajský súd vykonal verejné zasadnutie bez jej prítomnosti a to vzhľadom na jej zlý zdravotný stav.

Prokurátorka krajskej prokuratúry sa na verejnom zasadnutí pridržiavala písomne podaného odvolania zo dňa 23.06.2017 a navrhovala, aby krajský súd podľa § 321 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku zrušil rozsudok okresného súdu vo výroku o treste a následne podľa § 322 odsek 1 Trestného poriadku vrátil vec súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obhajkyňa obžalovanej na verejnom zasadnutí sa pridržiavala písomne podaného odvolania a bola toho názoru, že súd I. stupňa sa riadil pokynmi odvolacieho súdu. Trest v trvaní 4 rokov však považuje za neprimerane prísny.

K výhrade prokuratúry, že nie je možné obžalovanej pričítať predošlú bezúhonnosť s odôvodnením, že sa dopúšťala ďalšej trestnej činnosti sp.zn. 2T/49/2011, ktoré nemohli byť ukončené a premietnuté do registra trestov, obhajkyňa uviedla, že nie je možné v tejto chvíli prezumovať rozhodnutie v otázke viny obžalovanej K. a v dôsledku zásady prezumpcie neviny nie je možné na túto okolnosť prihliadať.

K ďalšej výhrade ako je nezohľadnenie osobitne nebezpečnej formy páchanej trestnej činnosti má za to, že okresný súd v napadnutom rozsudku prihliadol na prirážajúce okolnosti akou bola skutočnosť organizátorstva, spáchanie trestného činu zákerným spôsobom, páchanie viacerých trestných činov, čím má za to, že je dosta-točne reflektovaná spoločenská nebezpečnosť stíhanej trestnej činnosti.

Má za to, že trest odňatia slobody uložený na dolnej hranici trestnej sadzby z hľadiska individuálnej a generálnej prevencie splní účel trestu.

Navrhla, aby krajský súd zohľadnil aj zdravotný stav obžalovanej, ako aj pozitívne hodnotenie zo strany ústavu na výkon trestu odňatia slobody.

V závere žiadala, aby rozsudok okresného súdu bol podľa § 321 ods. 1 písm. b/ a e/ Tr. por. zrušený a aby odvolací súd sám vo veci rozhodol podľa § 322 ods. 3 Tr. por. a uložil obžalovanej trest na dolnej hranici trestnej sadzby, so zaradením do I. nápravno-výchovnej skupiny.

Z obsahu spisového materiálu odvolací súd zistil :

- dňa 15.11.2006 prokurátorka okresnej prokuratúry podala podľa § 234 ods.1 Trestného poriadku obžalobu na obžalovanú O. K. a obžalovaného F. E. pre spolupáchateľstvom účastníctvo na trestnom čine vydierania podľa § 9 ods. 2 k § 10 ods. 1 písm. a) k § 235 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona účinného do 31.12.2005 v jednočinnom súbehu so spolupáchateľstvom účastníctvo na trestnom čine pozbavenia osobnej slobody podľa § 9 ods. 2 k § 10 ods. 1 písm. a) k § 232 ods. 1 Trestného zákona účinného do 31.12.2005

- uznesením Okresného súdu Trnava sp.zn. 7T/191/2006 zo dňa 26.11.2013 bola trestná vec obžalovaného F. E. podľa § 21 ods. 1 Trestného poriadku vylúčená zo spoločného konania na samostatné konanie

- zo zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 10.1.2017 (č.l.1760-1762) vyplýva, že obžalovaná O. K. urobila vyhlásenie, že je vinná zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, na čo súd prvého stupňa postupom podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovanej, že je vinná zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe

- okresný súd rozhodol dňa 10.1.2017 rozsudkom (č.l. 1778), voči ktorému rozsudku podala odvolanie prokurátorka okresnej prokuratúry, pričom krajský súd rozhodol o podanom odvolaní tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste, ako aj v spôsobe jeho výkonu a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol

· okresný súd vykonal pred čiastočným zrušením rozsudku krajským súdom dokazovanie spočívajúce v oboznámení listinných dôkazov: rozsudok Krajského súdu v Trnave sp.zn. 6Ntc/12/2014 (č.l. 1682-1683), lustrácia v STA (č.l. 1711), odpis z RT (č.l. 1713), lustrácia v registri priestupkov (č.l. 1413)

· okresný súd vykonal po čiastočnom zrušení rozsudku krajským súdom dokazovanie spočívajúce v oboznámení listinných dôkazov: register priestupkov (č.l. 1813), odpis RT (č.l. 1829-1830), lustrácia v STA (č.l. 1832-1833), lustrácia v databáze súdov (č.l. 1834), podstatný obsah spisu OS Trnava sp.zn. 30T/78/2013 a podstatný obsah spisu OS Trnava sp.zn. 30T/112/2009

Podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku : Orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku : Orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 168 ods. 1 Trestného poriadku : Ak rozsudok obsahuje odôvodnenie, súd v ňom stručne uvedie, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia musí byť zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Ak rozsudok obsahuje ďalšie výroky, treba odôvodniť aj tieto výroky.

Predmetnou vecou sa už krajský súd zaoberal vo svojom rozhodnutí zo dňa 28.2.2017, kedy podľa § 321 ods. 1 písmeno e), ods. 2 Trestného poriadku napadnutý rozsudok vo výroku o treste, ako aj v spôsobe jeho výkonu zrušil a podľa § 322 odsek 1 Trestného poriadku vec vrátil súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Okresný súd, riadiac sa právnym názorom odvolacieho súdu, v súlade s ustanovením § 168 odsek 1 Trestného poriadku rozviedol akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke trestu.

Krajský súd je toho názoru, že odôvodnenie napadnutého rozsudku je presvedčivé, toto vychádza zo skutkového stavu, ako bol tento zistený na hlavnom pojednávaní, krajský súd proti nemu nemá žiadne výhrady, a preto si odôvodnenie napadnutého rozsudku v plnej miere osvojuje a v podrobnostiach na neho poukazuje.

K osobe obžalovanej odvolací súd z obsahu spisu okresného súdu zistil, :

· obžalovaná v mieste svojho bydliska nie je bližšie hodnotená
· z registra priestupkov vyplýva, že obžalovaná nemá žiaden záznam v registri priestupkov
· z registra trestov vyplýva, že obžalovaná bola odsúdená
o rozsudkom Krajského súdu Brno zo dňa 16.11.2011 sp.zn. 53T 3/2011 právoplatným dňa 7.3.2012 pre trestný čin lúpeže, vydierania a neoprávneného zaobstarania, falšovania a pozmeňovania platobných prostriedkov podľa Trestného zákonníka Českej republiky na trest odňatia slobody 10 rokov a
o rozsudkom Krajského súdu Brno zo dňa 24.5.2013 sp.zn. 53T 1/2013 právoplatným dňa 6.11.2013 pre trestný čin vydierania podľa Trestného zákonníka Českej republiky na trest odňatia slobody 11 rokov a 6 mesiacov

O

· z rozsudku Krajského soudu v Trnave ze dne 13.1.2015 sp.zn. 6Ntc/12/2014 právoplatného dne 6.3.2015 vyplývá, že uvedeným rozsudkem bylo rozhodnuto ve vztahu k obžalované podle § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z.z. o uznání rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 24.5.2013 sp.zn. 53T/1/2013 v spojení s uznesením Vrchního soudu Olomouc ze dne 6.11.2013 sp.zn. 3To/103/2013 a byl nariadenný výkon zvyšku uvedeného trestu na území Slovenskej republiky

· z hodnotenia Ústavu na výkon trestu odňatia slobody pre mladistvých Martin, že obžalovaná je zaradená do diferenčiacnej skupiny „B“, doposiaľ bola dvakrát disciplinárne odmenená, disciplinárne potrestaná nebola, pracovne zaradená nie je, je poberateľkou invalidného dôchodku

K uloženiu trestu :

Medzi skutočnosťami, na ktoré by v záujme individualizácie trestu mal súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadať, patria napríklad spôsob spáchania činu a jeho následok, miera zavinenia, pohnútky, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osoba páchatel'a, pomery páchatel'a (majetkové, osobné, rodinné pomery, zdravotný stav páchatel'a a jeho rodiny) či možnosť jeho nápravy. Nevyhnutné je celkové posúdenie osobnosti obžalovaného, jeho osobnostného profilu, charakterových a psychických vlastností, veku a podobne, ako i individuálne posúdenie pohnútok a dôvodov, ktoré viedli k spáchaniu trestného činu. (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4 To 2/2013 zo dne 16. apríla 2013)

Nemožno priznať úspech tej námietke obžalovanej, že v inom trestnom konaní jej bol uložený vysoký trest, nakoľko uvedená skutočnosť nemôže byť sama osebe bez zhodnotenia ostatných relevantných skutočností dôvodom na uloženie trestu na samej dolnej hranici trestnej sadzby.

Využívanie procesných prostriedkov sťažovateľom ako účastníkom konania, ktoré mali za následok spomalenie postupu súdu v konaní, nemožno pripísať na ľarchu tohto súdu. (nálezný Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. I. ÚS 41/03 zo dne 17. septembra 2003)

K námietke obžalovanej, že dĺžka konania nemôže byť posudzovaná na jej úkor, krajský súd zistil, že dĺžka trestného konania nebola spôsobená objektívnymi príčinami, nakoľko z obsahu súdneho spisu je zrejmé, že obžalovaná od roku 2009 do roku 2015 sa zdržiavala mimo územia Slovenskej republiky. Z obsahu spisu ďalej vyplýva, že obžalovaná bola trestne stíhaná a odsúdená v uvedenom období v Českej republike za rovnakú alebo obdobnú trestnú činnosť ako v tejto trestnej veci. V čase, keď bola obžalovaná vzatá do väzby českým súdom, výslovne žiadala vykonávať hlavné pojednávanie vo svojej prítomnosti (č.l. 1577-1578). Z uvedených dôvodov je zrejmé, že to bola práve obžalovaná, ktorá spôsobila dĺžku trestného konania a preto dĺžku trestného konania nemožno vyhodnotiť v prospech obžalovanej.

Podľa čl. 50 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky : Každý, proti komu sa vedie trestné konanie, považuje sa za nevinného, kým súd nevysloví právoplatným odsudzujúcim rozsudkom jeho vinu.

K námietke prokurátorky okresnej prokuratúry, že v súčasnosti sa na Okresnom súde Trnava vedie súdne konanie napr. sp.zn. 2T/49/2011, ktorého výsledok môže mať vplyv na predchádzajúcu bezúhonnosť obžalovanej (pred dátumom 12.8.2005), krajský súd konštatuje, že princíp prezumpcie neviny zakotvený v čl. 50 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky neumožňuje prihliadať na prebiehajúce trestné konanie ako na ekvivalent právoplatného odsudzujúceho rozsudku.

K námietke prokurátorky okresnej prokuratúry, že v danej trestnej veci ide o vyšší stupeň spoločenskej nebezpečnosti, krajský súd zistil, že okresný súd pri ukladaní trestu obžalovanej správne zohľadnil tú skutočnosť, v akej závažnej nebezpečnej forme pre spoločnosť bola páchaná trestná činnosť. Pri ukladaní trestu za tak závažnú trestnú činnosť je nevyhnutné mať na zreteli, že v tejto trestnej veci bola trestná činnosť páchaná pri vysokom stupni organizovanosti, na verejnosti a demonštratívny spôsobom. Z uvedených dôvodov je nepochybné, že stupeň spoločenskej nebezpečnosti bol uvedeným spôsobom spáchania zvýšený. Taktiež je potrebné uviesť, že poškodeného X. S. sa doposiaľ nepodarilo nájsť a je na neznámom mieste.

K námietke prokurátorky okresnej prokuratúry, že obžalovanej uložený trest je v nepomere k trestom už právoplatne uloženým ďalším členom tohto organizovaného zoskupenia, je na mieste uviesť, že obžaloba (č.I. 1102) bola podaná len na obžalovanú O. K. a obžalovaného F. E.. Trestné konanie proti obžalovanému F. E. bolo z tohto konania vylúčené na samostatné konanie, pričom rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 10.11.2015 sp.zn. 30T/78/2013 právoplatným dňa 10.11.2015 bol obžalovanému F. E. uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky a 3 (tri) mesiace so zaradením do I. (prvej) nápravnovúchovnej skupiny za súčasného zrušenia vyššie uvedeného trestu, ktorý mu bol uložený skorším rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 2.8.2012 sp.zn. 30T/112/2009, ako aj všetkých ďalších rozhodnutí na neho nadväzujúcich, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Z uvedeného je zrejmé, že obžalovanej O. K. uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do I. nápravnovúchovnej skupiny je prísnejší ako trest uložený obžalovanému F. E.. Taktiež je namieste podotknúť, že pri ukladaní trestu sa osoba každého obžalovaného posudzuje individuálne v zmysle ustanovenia § 31 Trestného zákona č.140/1961 Zb. (účinného do 1.1.2006).

Podľa § 31 odsek 1 Trestného zákona č.140/1961 Zb. (účinného do 1.1.2006): Pri určení druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne na stupeň nebezpečnosti trestného činu pre spoločnosť (§ 3 ods. 4), na možnosť nápravy a pomery páchatel'a. Ak súd prijme záruku za nápravu páchatel'a, vezme do úvahy tiež výchovný vplyv toho, kto záruku ponúkol a uloží trest so zreteľom na túto okolnosť.

Podľa § 31 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona č.140/1961 Zb. (účinného do 1.1.2006) : Pri určení druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne

b) u organizátora, návodcu a pomocníka aj na význam a povahu ich účasti na spáchaní trestného činu,

Podľa § 33 písmeno g) Trestného zákona č.140/1961 Zb. (účinného do 1.1.2006) : Pri výmere trestu sa ako na poľahčujúcu okolnosť prihliadne najmä na to, že páchatel'

g) viedol pred spáchaním trestného činu riadny život,

Podľa § 34 písmeno b), písmeno g), písmeno i) Trestného zákona č.140/1961 Zb. (účinného do 1.1.2006) : Pri výmere trestu sa ako na priťažujúcu okolnosť prihliadne najmä na to, že páchatel'

b) spáchal trestný čin surovým spôsobom, zákerne, so zvláštnou lst'ou alebo iným obdobným spôsobom,
g) spáchal trestný čin ako organizátor, ako člen organizovanej skupiny alebo člen spolčenia,
i) spáchal viac trestných činov,

Podľa § 232 odsek 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 31.12.2005), kto iného pozbaví osobnej slobody, potresce sa odňatím slobody na tri roky až osem rokov.

Podľa § 235 odsek 2) písmeno b) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 31.12.2005) odňatím slobody na dva roky až osem rokov alebo peňažným trestom sa páchatel' potresce,

b) ak spácha taký čin so zbraňou,

Jedným z kritérií pri určovaní primeraného trestu je tiež povaha a význam účasti páchatel'a na spáchaní trestného činu (§ 31 ods. 2 písm. b) Trestného zákona). Účastníctvo podľa § 10 ods. 1 písm. a) Trestného zákona na trestnom čine vydierania (§ 235 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Tr. zákona účinného do 31.12.2005) a pozbavenia osobnej slobody (§ 232 odsek 1 Tr. zákona účinného do 31.12.2005) je okolnosťou, ktorá výrazným spôsobom zvyšuje stupeň nebezpečnosti takého činu pre spoločnosť v zmysle § 3 ods. 4 Trestného zákona, a je relevantná pri rozhodovaní o konkrétnej výmere trestu.

Krajský súd pripomína, že okresný súd správne skonštatoval priťažujúcu okolnosť podľa § 34 ods. 1 písm. b) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. (účinného do 1.1.2006), keďže skutok bol spáchaný surovo a poškodený bol fyzicky napádaný, zavražďovaný - zbraňou, kuklami na hlave a podľa § 34 ods. 1 písm. g) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. (účinného do 1.1.2006), keďže obžalovaná sa dopustila trestnej činnosti ako organizátorka stojaca na čele organizovanej skupiny a podľa § 34 ods. 1 písm. i) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. (účinného do 1.1.2006), keďže obžalovaná bola uznaná za vinnú zo spáchania

2 trestných činov a to spolupáchatelstvom účastníctvo na trestnom čine vydierania podľa § 9 ods. 2 k § 10 ods. 1 písm. a) k § 235 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 1.1.2006 v jednočinnom súbehu so spolupáchatelstvom účastníctvo na trestnom čine pozbavenia osobnej slobody podľa § 9 ods. 2 k § 10 ods. 1 písm. a) k § 232 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 1.1.2006.

Krajský súd dospel k záveru, že okresný súd správne v dôvodoch rozsudku vyhodnotil, na základe akých myšlienkových postupov dospel k rozsahu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Trestná sadzba vyplývajúca z ustanovenia podľa § 232 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. účinného do 1.1.2006 je 3 roky až 8 rokov. Okresný súd postupoval správne, keď obžalovanej uložil trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyroch) rokov. Nepochybil ani tým postupom, keď obžalovanú zaradil do I. (prvej) nápravno- výchovnej skupiny, nakoľko nezistil splnenie zákonných podmienok na jej iné zaradenie.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti krajský súd odvolanie prokurátorky okresnej prokuratúry a obžalovanej podľa § 319 Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.